

כה:

עין משפט
גר מצוה

יב א מ"י ס"ו מהלכות
מעשר ה"ל ח סמג
עשין קלח:
יג ב מ"י ס"ו מהלכות
זבחות הלכה ח סמג
עשין מה ע"ש ע"כ אה"ע
סימן לה עשין ח:

ומיחל. פי' בקווערס מחלל נד
ושותה בלא הפרשה ואין
בהך משנה נסיפא ומחלל על המעות
ההם מעשר שני בנפשו או בדרומו דהו
איירי בלאמר' בתוספתא (דמאי פ"ח)

(ד) דקדקתי וקדש עניו (יוס) וכן
 בדמאי יכול לקבוע לו מקום דספק
 תפסה מעשרים אחר דמאי אכל
 בנזקים היו ודאי ולכן לא קמי
 גבי ריחים מעשר שמי אשפזו
 או בדרומו ולא קמי נמי ומחלל על
 הפסות דקדקתי גבי דמאי אלא מיהל
 נמי מתחיל או כמו שפי"ר"ת דמיהל
 בכו מיהל אלא כה"א פירוש מערב מים
 וחוח כמו ספק מול במים וישיעי
 (ז) ואחר שנת יפירשו מעשר ראשון
 וישיעי דקדקתי בתוספתא עשרה הבאים
 אחרים תפסה תפסה הבאים אחרים
 דקדקתי שאינו יכול לקבוע לו מקום אם
 היה שותה כולל הפסדה הוה שותה
 סתם למפרע: דבר"ר ר"ם משמע

רא צעלמא על המעות
הא דדוקא גבי דמאי קמני
פי שקבע לו מקום דקמני
מנו הפרשה דצע"ש צהש"מ

וימחל ושותה מיד
ורבי ויסי שמעון
ואחרים אית ליה בר
בבאותן הימים ר' יהודה
איש לכל דבריה ולכתי
ליה ספר משפיל לא
בכרעת עצמו צלו ליה
בריו ואחרים אית ליה
בריה הא ליה בר
ואחרים אית ליה בר
בוועליך על מנת שיר
רצה האב מקודשת
אימר משום רבי שמעון

נמי קאמר רבא במסקנא
חייש לבקיעת הנוד ורילו
תנו עד שלא חלקו מוקי
האחין שחלקו מחצה יורשין
לחלק בין הכא שמכר
פריש להאי דאחין שחלקו
(דפריך דרבי יוחנן אדר'
בבבא וגבי אחין שחלקו
מתוך קושיא זו הוה מצי
לעולם כל הנלקט כדקאמי

פוך ועוד דלי הוא משני
 ילי דרבי יוחנן הוא מלי למ
 אנה מלי שמחל אשמחל
 זנה זלתי וכלי מיתח זני גיטח
 ימי אסורה: רב"י יהודה ור
 עשה שני שני ל צבתי ור
 נחל בנחלן המיני רבי יוס
 דעתה עמלן תחלה דעת
 ימות אבל הכא יכול להיות
 למחל דס"ד דרבי יהודה
 נחת המיני גיטין אלף
 הגוף דמי נדי דין יוס
 דמי אל לאו נבי דין יוס
 יוד ענלמח דשאי התם דת
 דוקא ר' יוחנן אי לי
 דמחל דמחל דמחל דמחל

פסוק דברי יוחנן אים יס
 ראשונה: מה היא באותה
 הדין והגט אם מת וקשה
 מיתה ומאי קושיא ואי קא
 גט קא קושיא ודמי ודמי
 אין זה לאחר מיתה ומשני
 ויום משום קאמר אלא כלום
 דקמיני והיין מיוס הי
 מית הוי יבא אלא
 ומקמיס מחלו ויבא אלא
 אלא מטעם ברירה כיון דמ
 של אינה מצורחת ידוע
 שזי לקמן ברירה ויהא דלא
 הוי רוממה הייני לנאן
 דררבה ליסא לאוי מקמי

ליתא לרלוי וליהיב דהו
ר' יהודה שפירא אומר
תולה בדעת אחסר וליהיב
והכי פירושא חסר וליהיב
פירין אהבוהי דלוי מ"ש
למ"ש אלל למי שאני מחלק
פירין גבי שנים שלקין
(דף ל"א) גבי שנים שלקין
פירשו ר"ל דהוה מ"ל לשני
ה"מ מוכח שפיר דר'
יהודה דתנן בשקלים (דף ע"ב)
ומפרש ה"מ טעמא משום
ז"ל ליה ברירה לרבי יהודה

כל הגט פרק שלישי גיטין

ומיחל. מעשר שני מחלל דביבורא בעלמא על מעות שיש לו בציט דמה שאפשר לו לתקן לגמיר יתקן: וזוהי מיד. דמאחר שקרא שם יצא לו מידי טבל וכשהוא מוציא יין לשתייתו הוא הנצבר לתוכן ולכשיהיו לו כלים ויוציא מן הטוד לתרומה הוא הנצבר לתרומה

ויש בריה: ורבי הורה ורבי יוס
 ורבי שמעון אוסרין. דלית להו בריה
 כחלה דבעת עמיה האו עמיה עמוס
 את הין: מה היא בלאו בימים.
 לקמן במי שאחזו (עב.) זה גיטין מעכשיו
 אם מתי ממנה זה הכי זה כל ימי
 את מחזות חולי מה היא כל ימי
 החולי: כלשם אש. אם כן הוא
 אוכלת בתרומה ואם זינה בתנן:
 ולכי מים היו גיטא. דקמי רישא
 הרי זה גט ואיירי ר' יהודה פליג
 היא בלאו הימים אלמא לא פליג
 ברישא ולן אמרין גט לאתר מיתה
 הוא כיון דלאר מעכשיו. ואמר דכשנתן
 הגט היה מספקא ליה אם ימיה
 ימות ותלה התנאי בדעת מי שמתו
 ופיוס בידיו וכשמת אמרין

רבי ר"מ רבי יהודה
 יאוסרין תולה ברעת
 יה⁶ דתני מה היא
 ואמר רבי היא כאשת
 מיתת הוי גיטא אמר
 במא הא ר"ש דתולה
 בריה ותולה ברעת
 תולה ברעת עצמו
 דאמרין תולה ברעת
 יה⁷ דתניא הריני
 אבא אע"פ שלא
 שמעתי בן יהודה
 ירצה האב מקדשת

לא

הוצרך הדבר דמשתע נתינה היה ראוי למות מחולי זה וה"ל גט
מהיהו שעתא שע"מ כן מקרו. ואין זה כשאר תנאים שאדם ממנה
נצט צידו לקיים ודעמו לקיים שעתא שעתא עליהם ולבשנתיים
התנאי היו צד למפרע להסמך לאו שעתא משום צריכה הוא אצל
האדם צידו ונשעת התנאי הוא ספק והתנאי ממקום מחלי
אי לאו משום צריכה לא היו גט מחיים: **הא דאמרן**. בהלוקח
יין: **הריני בועליך**. לשם קידושין דלמא נקית צדיקה: **אף**
על פי שלא ראה האב מקודש. דאין אדם עושה בעילתו
בעילת זנות וגמר בלבו לקידושין גמורים ואפי' לא יראה אביו:
לא

וְיָאָמְרוּ אֵלֶיךָ הֵן אֵלֶיךָ קָשָׁה לִּי הָאֵלֶּךְ דְּרַבִּי יוֹסֵפִין דְּלִמְרָא לְעִיל אִף אֲחֵרִין
וְלִדְרַבִּי מַהֲרַיָּא לְקוֹמוֹת הֵן לֹא הוּא שְׂמַחֵל דְּלִפְּקֵי אֲחֵרִין אֲרַע
מִפְּרָק מִן שְׂמַחֵוּ (לְקַמֵּן דְּרֵי) אֲחֵרִין שְׂמַחֵל בְּגִיטָא דְּשִׁבְעִי מִרְע
לְתַלְתָּא סַבְר דִּישׁ בְּרִירָה (קוֹפֵה) בִּילָּה (דְּרֵי לֵה) יוֹסֵי שְׁנִית שְׁלֵקוֹת מִצִּית
וְהוּא יְרֵבִי שְׂמַעוֹן אוֹבֵרִין. מִשְׁמַע דְּרַבִּי יוֹסֵי לֵיהּ בְּרִירָה וְכֵן
מְחַזְלָל עַל קִשְׁיָה שְׂמַעֲלָה בִּידִי מִן הֵכִים דְּלִאֲרִי יוֹסֵי לֹא מְחַזְלָל וְקִשְׁיָה
וְזוֹמֵר מְגוֹרֶשֶׁת וְלִפְנֵי מְגוֹרֶשֶׁת וְכִי מִצִּית הוּא גִיטָא אֲלֵמָּה יֵשׁ בְּרִירָה
וְהֵיכֵים יוֹמָא אֲבָל לֹאֵל מְחַלְלָא קִשְׁיָה וְיֵיל דְּהַסָּה בְּגִיטָא עוֹמֵד
שְׁלֵא יֵבֵא לִידִי הַפְּרָשָׁה לְעוֹלָם לֹא אֵל יַעֲלֵה אֲבָל מִן הֵכִים וְהַשְׁמָלָה
יֵשׁ לִיהּ בְּרִירָה אִ"כ סַבְר דְּרַבִּי יוֹסֵפִין דְּלִמְרָא אֲחֵרִין שְׂמַחֵל לְקוֹמוֹת
וְיָאָמְרוּ יוֹסֵי דִישׁ יוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון דִּלְחִין לֵכֵן אֲלֵךְ קִנְיִן מִפְּרִיז וְרִי יְהוֹדֵה
וְיָאָמְרוּ אֲלֵרְבִּי יוֹסֵי נִמְי קִשְׁיָה דְּבִקָּה סַבְר דִּלְחִין בְּרִירָה וְכִהֲחַזְלָל
אוֹ יוֹמִים וְכִכֵּ"ד דִּיק שֶׁ"ס סְבָחָה הַשְׁמָלָה (לְקַמֵּן דְּרֵי) (מֵה) וְזִמְרִין
וְיָאָמְרוּ אֲלֵרְבִּי יוֹסֵי נִמְי קִשְׁיָה דְּבִקָּה סַבְר דִּלְחִין בְּרִירָה וְכִהֲחַזְלָל
אוֹ יוֹמִים וְכִכֵּ"ד דִּיק שֶׁ"ס סְבָחָה הַשְׁמָלָה (לְקַמֵּן דְּרֵי) (מֵה) וְזִמְרִין
וְיָאָמְרוּ אֲלֵרְבִּי יוֹסֵי נִמְי קִשְׁיָה דְּבִקָּה סַבְר דִּלְחִין בְּרִירָה וְכִהֲחַזְלָל
אוֹ יוֹמִים וְכִכֵּ"ד דִּיק שֶׁ"ס סְבָחָה הַשְׁמָלָה (לְקַמֵּן דְּרֵי) (מֵה) וְזִמְרִין

לְבִי יִהְיֶה בְּרִירָה וּמוֹחַר הֵאָדָּה גּוֹפֵּל דְּלִחִין שְׁחֵלְקוֹ לְקוֹמוֹת הַיָּבֵשִׁים. פִּי בְּקוֹנְטֵרס דְּקֹאִי אִירֵשֶׁל דַּתָּן בְּמִי שֶׁאֲחָזוּ (לְקַמֵּן דָּף עב.) מֵה הָיָה כָּל יְמֵי הַחַיִּי וְקֹשֶׁה הִדְהֵם (דָּף עג.) פִּירִין עֲלֵה בְּנֵי אֲמֵהִיּוֹס אִ"כ חָל גַּם מַחִיִּים וְאֵם פִּי בְּקוֹנְטֵרס דְּלֹא קֹאִי אֲמֵהִיּוֹס יִבְרֹן דִּלְמָה אֲחָזֵת אִישׁ וְשֶׁם כֵּן לֹא חָל הַגֵּט מֵחֵיט אֲחָזֵת לֹא לְחֵרֵךְ בְּקוֹמַת מַעַת שֶׁאִי בְּעוֹלָם פִּי מֵה שֶׁאֲחָז מֵהִיּוֹס * הֵיטוּ שִׁיחֹל הַגֵּט מֵהִיּוֹס שֶׁאִי בְּעוֹלָם דְּרִיזֹן שְׁחֵלְקָה הִדְבֵּר בְּמִיתָמוּ אִישׁ חוֹשֵׁשׁ רַק יֵס שְׁנֵימֵתִים וְכֹלִי בְּתִלְחָה וְכֻנְמַעֲהָ יִדִּיה כִּי מִשְׁמַע אֲעִ"ג דִּלְמָן בְּרִירָה. פִּי בְּקוֹנְטֵרס אֲעִ"ג נִתְנָה לְחֵרֵךְ הַגֵּט בְּרִירָה כִּיֹּן דִּלְמָן בְּרִירָה לֹא הָיָה עוֹלָ וְלֹא דִמִּי לְשֹׂאֵר מִנְחָס בְּיַדֵּו לְקִיּוֹס וְדִעְבוּ לֵה בְּמִי שֶׁאֲחָזוּ (לְקַמֵּן דָּף עג.) בְּחֹמֶר מַעַת שֶׁאִי בְּעוֹלָם פִּי שְׁעָה בְּרִירָה וְיִמֵּ"ם דְּבִרֵּי רִשִׁי כֵּן הוּא אֲפִי בְּתִלְחָה לְרִיךְ בְּרִירָה בְּפִרְק בְּכָל מַעֲרִיבִין (פִּירִיזֹן דָּף לז.) הָרִי זֶה תְּרוּמָה עַל זֶה אֵם יֵאָדָּה לֵב בְּרִירָה אֲחָזֵת מִתְּכַנֵּן בְּדִפְרָק בְּכָל מַעֲרִיבִין וְשֶׁ דָּף לֵב אֲחָזֵת וְיִמֵּ"ם לֹא סִלְקָא דַּעֲקָר דְּשִׁמְעִין לֵיה לִרְי יִהְיֶה דְּלִי לֵיה

מקמי מתני' לעירובין ומתני' דמי שאלחו דמייתי הכא ומקמי
הבית כל מה שילקטו כו' דבכל הני אימ' ליה לר' יהודה ברביה
דבא דהאומרה הני מולא דבעי אחרים והאס' אפי' כתי' ברירה
למתני' דקמי' דאית ליה ברירה ברירה אפי' מולא דבעי
ולבאן דאין ברירה כו' לא לרז פריך דלדידיה דמחלק בין מולא
ורבי יוחנן גמי דמשי ובכר בא חסכ אינו מחלק לברירה ודאי לימא
הבית ובהמה שצופות מתקדק דרבי יוחנן לוי ליה ברירה מתמפרש
חזי פליג דהאית ליה לנמנר לעולם לא סיפוך אי נמי נהי דלרבי יוחנן
חזק ליה ליה ברירה דממשני לה אבל קשה דאפילו בתולה דבעי
ומייתי לה פסקא הוליוא לו (יחאמ' דף טו.) דקאמר רבי יהודה לא
חטאה שמתא עגליה ומשום דלוי ליה ברירה כדמוכח הויא דאין
ולר' יוחנן לימא לדאין ואפי' בתולה דבעי עמא יס' לו ברירה:
בין

מסורת הש"ס

(א) לקמן ע"ג. (ב) רבינא
כ"ל מ"ד. (ג) כמוסות ע"ג.
(ד) מהרש"ל תמוק זה וז"ל
ויעדין לא קידש. (ה) וז"ל
אם לא חמי לא יהא גט ואם
חמי יהא גט ולכ ס"י.
(ו) כפסוק במקום: ותחתיו
כמוז ותחת ידו.

גליון הש"ס

תוס' ד"ח מה היא באותן
הימים ובמ' היינו שיחול
הגמ שקח א' ע"י נקדושתן
דף סד ע"ב תד"ה רבי
סכר:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones